

AKKOR...

Miskolc város tanácsának ülésein az 1950-es évek végén vetődött fel egy fedett sport- vagy jégcsarnok építésének a gondolata. 1961-ben bízták meg az Északtervet a tervezés előkészületeivel, a tervek végül a cégen belül Horváth István Ybl-díjas, Szabó József és Thury László építészek készítették el. Az eredeti tervek tartalmaztak még egy szabadtéri sportpályát, egy szabadtéri műjégpályát és egy 250 fős szállodát. Ebből csupán a majdani műjégpálya lelátója készült el a csarnok keleti oldalán. Az építkezés fővállalkozója a BÁÉV volt, a munkálatok 1968 tavaszán kezdődtek, és 1970. novemberében fejeződtek be. A sportcsarnokba mintegy 5000 köbméter betont, 400 tonna acélt és 82 kilométer elektromos kábelt építettek be. A födém 54x54 méteres acélszerkezet, súlya 260 tonna. Sokáig ez volt Magyarország legnagyobb ilyen kivitelű áthidalója. A világításról 184 jódlámpa és 20 reflektor gondoskodott. A parketta borítású játéktér 44x26 méteres, a nézőtér befogadó képessége változtatható volt 1800 és 3600 fő között. A beruházás 68 millió forintba került és alkotói díját kaptak érte. A sportcsarnokot 2005-ben felújították, augusztus 5-én adták át.

FOTÓ: MOCSÁRI LÁSZLÓ

...ÉS MOST

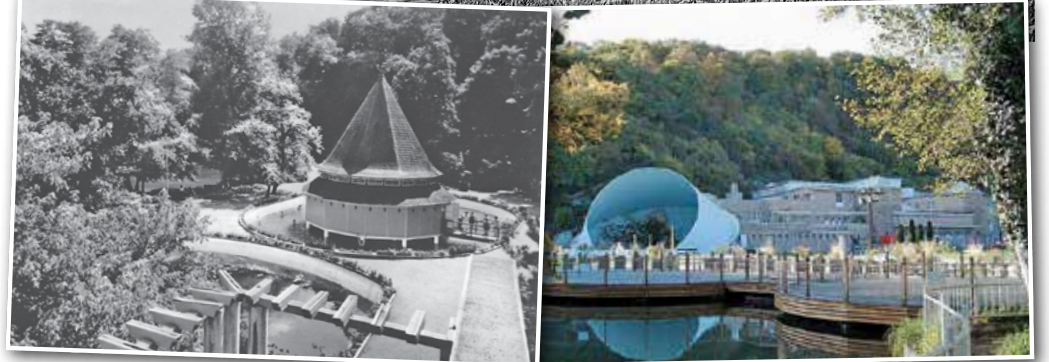
MISKOLCTAPOLCAI BARLANGFÜRDŐ

Miskolc értékei 5.

Az elmúlt évben 11 újabb helyi érték került be a Miskolci Települési Értéktárba, amely így már összesen 38 elemmel rendelkezik. Ezeket cikksorozatban mutatjuk be.

A Miskolctapolcai Barlangfürdő Európában is egyedülálló természeti érték. A meleg vízű forrás miatt telepedtek meg itt a Benedek-rendi szerzetesek, 900 éves múltjuk és örökségük feltárása napjainkban is folyik a barlangfürdő mellett. A miskolctapolcai ásítás során egy, a Miskolc-nemzetiség által alapított benedek apátság maradványai között egy oltár, egy 12. századi templom és egy 11. századi körtemplom nyomait tárták föl. A gyógyforrást már Bél Mátyás is említi, aki szerint Tapolcán két forrás található a Hejő patak vizében, a meleg víz pedig a sziklából fakad.

A 16. században a gyógyvizet az itt tartózkodó török és császári csapatok mellett természetesen a település lakói is használták fürdőzésre és mosásra. 1711-ben számol be az első írásos emlék a fürdővel kapcsolatos tevékenységekről, ekkor kezdődik a fürdő hivatalos rendezése. Kollonich Zsigmond, tapolcai apát, váci püspök hívja föl a figyelmet a fürdő elhanyagolt állapotára, segítséget kérve a vármegyétől a

gyógyvízű fürdő kiépítésére. A fürdő kereskedelmi hasznosításának terve a tapolcai apátság felmérésében 1717-ből származik, amelyből kiderül, hogy ekkor még semmilyen fürdőház nem állt a területen. 1723-ban hatszobás vendégfogadó megépítését vették tervbe a tó mellett, a megépült fogadó a vendégek kényelmét biztosította. A 19. század elejére lepusztult építményt az új apát, Popovics Vazul 1837-től felújította és gyarapítani kezdte. Ekkor a fürdő külső, szabad ég alatti forrásból és fedett belső helyiségekből állt.

A 20. század elején a város felismerve a fürdőhelyben rejlő lehetőségeket, a munkácsi püspöktől a területet megvásárolta, ettől kezdve megindul-

hatott a fejlesztése. A fejlődésben az 1920-as 1930-as évek meghatározóak, ekkor a fürdő igazi idegenforgalmi helyévé vált, 1934-ben hivatalosan is üdülőhellyé nyilvánították.

A régi fürdőépület helyén 1941. május 28-án nyitották meg az új termálfürdő épületét. 1959-ben belső termálmedencéket alakítottak ki, majd 1967-70 között a forrásvizet egy kürtön át bevezették a barlangba. 1980-tól a tófürdő és a barlangfürdő levált egymástól, majd 1998-tól kezdődően újabb felújítások és átalakítások következtek, melyek 2005-ben fejeződtek be. A gyógyászati részleg 2011-ben újult meg, 28 fős szauna-kabinnal.

SOMORJAI LEHEL

LÉVAY JÓZSEF CENTENÁRIUMI EMLÉKPROGRAM

Könyvbemutató a református gimnáziumban

Hétfőn mutatták be Miskolcon, a Tiszáninneni Református Egyházkerület kiadásában, a Miskolci Egyetem BTK Történettudományi Intézet, valamint a Lé vay József Református Gimnázium és Diákotthon Gondozásában megjelent, „A LÉVAY és LÉVAY - Tanulmányok a Felső-Magyarországi Református Iskolákról és Lé vay Józsefről” című kötetet.

Lé vay József (1825-1918) költő, műfordító, a Magyar Tudományos Akadémia tagja. Borsod megye főjegyzője, a miskolci református gimnázium tanára volt. Munkássága Miskolc szellemi öröksége, a városi értéktár része. Négy miskolci intézet fogott össze annak érdekében, hogy felmérjék és közzétegyék mind-

azt, ami Lé vay József személyéhez vagy munkásságához kötődik és Miskolcon fellelhető. A Miskolci Egyetem Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézete, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár, a Herman Ottó Múzeum és természetesen a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár Lé vay József Muzeális Könyvtára. Az emlékprogramot 2015. november 26-

án nyitották meg. Kiss Gábor alpolgármester, a Miskolci Értéktár Bizottság elnöke elmondta: éppen időben vagyunk ahhoz, hogy méltó módon megemlékezhessünk Lé vay József halálának centenáriumáról. A 2018-ig hátralévő időszak kiváló alkalmat teremt, hogy minél alaposabban bemutassuk, a minél szélesebb közvéleménnyel megismertessük Lé vay Józsefet, az embert, a polgárt, a szerzót.

A centenáriumi emlékprogram hétfői rendezvényét a Lé vay József Református Gimnáziumban tartották. A jelenlévőket Illésné Kovács Mária, a Miskolci Egyetem BTK dékánja köszöntötte, a kötetet a szerkesztő: Gyulai Éva, a Miskolci Egyetem Történettudományi Intézetének igazgatója mutatta be.

Az emberi arc szépsége, szomorúsága

„Emberek a világból” címmel Bánóczi László fotóművész alkotásából nyílt kiállítás január 21-én, a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár központi épületében.

Bánóczi László villamosmérnökként dolgozik, 1990-ben lépett be a kazincbarcikai Kamera Fotókörbe, majd néhány év múlva tagja lett a Felföldi Fotográfusok Szövetségének. Képei 1992 óta szerepelnek kiállításokon, első önálló tárlata 1994-ben Kassán volt. 2006-ban megkapta a Fotóművészek Nemzetközi Szövetségének Diplomás

Művésze kitüntető címet, három évvel később pedig a Fotóművészek Nemzetközi Szövetségének Kiválósága elismerést. 2014-ben felvették a Magyar Fotóművészek Világszövetségének tagjai közé. Fotóit eddig három földrész 30 országában mutatták már be. Az „Emberek a világból” című kiállításon Bánóczi László úgy látta a világunkat és benne az embereket, ahogy ő lát bennünket. Fotói az emberi arc szépségét, szomorúságát, titkait kutatják. Az I. emeleti olvasóteremben rendezett tárlat február 20-ig látogatható.

VÁROSTÖRTÉNETI VETÉLKEDŐ 2016

Dobrossy István emlékére

Január 30-án kezdetét vette a Fodor Zoltán önkormányzati képviselő és a MIKOM Nonprofit Kft. által szervezett, 2016. évi várostörté-

neti vetélkedő, melyet a nemrégiben elhunyt Dobrossy István történész emlékének ajánlanak. Dobrossy István, lapunk állandó helytörténeti szerzője állította össze hét éven át a korábbi versenyek kérdéseit, és a zsűri-elnöki tisztelet is ellátta. Az idei első kérdéssor lapunk múlt heti számának 4. oldalán jelent meg. Ezt az újságból kivágva – megfejtve – feb-

ruár 15-én éjfélig kérjük eljuttatni, névvel és címmel ellátva a Miskolci Napló szerkesztőségébe (3525 Miskolc, Kis-Hunyad u. 9.). A következő fordulók kérdéssorai a www.minap.hu weblapon jelennek majd meg. A helyes megfejtéseket is a weblapon tesszük közzé, három hetes csúszással. Egyéb információk: Fodor Zoltán - 06 30/6789- 533.